

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/103/2019
Identifikačné číslo spisu: 1112531807
Dátum vydania rozhodnutia: 25.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1112531807.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: ZLATNER, spol. s r.o., so sídlom Hronská 5985/6A, 934 01 Levice, IČO: 34 109 919, zastúpeného advokátskou kanceláriou WITT&KLEIM ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA S.R.O., so sídlom Dolná 6, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 47 257 164, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpeného JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava, o zaplatenie 27 596,82 eur, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 31Cb/203/2015, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 27. novembra 2018, č. k. 2Cob/238/2017-240, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie odmieta.
- II. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) napadnutým rozsudkom potvrdil výroky I. a III. rozsudku Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) zo 17. mája 2017, č. k. 31Cb/203/2015-209, ktorým súd prvej inštancie I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 26 156,82 eur s príslušenstvom, II. žalobu v časti o zaplatenie 1 439,- eur zamietol a III. žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v plnom rozsahu.

1.1. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalovaný bol v predmetnom spore pasívne vecne legitimovaný s poukazom na viaceré súdne rozhodnutia (6MCdo/1/2016, I. ÚS 474/2016, III. ÚS 666/2016), keďže jeho legitimácia bola odôvodnená extenzívnym a eurokonformným výkladom ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a/ 381/2001 Z. z., v zmysle ktorého poistenie zodpovednosti kryje aj nároky pozostalých na náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Za nedôvodnú vyhodnotil krajský súd aj námietku premlčania vznesenú žalovaným, keďže okresný súd dospel k správnejmu záveru, že uplatnený nárok premlčaný nie je. Poukázal pritom na to, že nárok žalobcu na náhradu škody (nemajetkovej ujmy) predstavuje plnenie, ktoré uhradil za žalovaného na základe rozsudku Okresného súdu Levice v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 29. novembra 2013, č. k. 25Co/177/2013-13 s tým, že žaloba bola doručená okresnému súdu dňa 10.

novembra 2015, t. j. v rámci plynutia premlčacej doby podľa § 106 Občianskeho zákonníka.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dňa 28. februára 2019 dovolanie žalovaný, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zmenil tak, že žalobu zamietne. Prípustnosť dovolania vyvodzoval zo znenia § 421 ods. 1 písm. b/ Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“).

2.1. Dovolateľ namietal nesprávne posúdenie žalovaného nároku, keďže sa nemohlo jednať o plnenie, ktoré mal za neho plniť žalobca. Poukázal pritom, že sa nedopustil porušenia žiadnej právnej povinnosti ako základného predpokladu pre vznik nároku na náhradu škody. Uplatňovaný nárok konajúce súdy nesprávne posúdili ako nárok na náhradu škody, keď ho správne mali posudzovať ako nárok na poistné plnenie vyplývajúci z existujúcej poistnej zmluvy, keďže žalovaný nebol s pôvodnými poškodenými v žiadnom k veci sa vzťahujúcom zmluvnom vzťahu. V nadväznosti na uvedené konajúce súdy nesprávne posúdili aj otázku začiatku a konca plynutia premlčacej doby. Dovolateľ tvrdil, že sa pri posudzovaní jeho námietky premlčania malo vychádzať z ustanovenia § 104 Občianskeho zákonníka a premlčacia doba ohľadne žalovaného nároku uplynula dňa 29. septembra 2015, a preto žaloba podaná dňa 10. novembra 2015 bola podaná po uplynutí premlčacej doby.

3. Žalobca vo vyjadrení z 2. októbra 2019 navrhol dovolanie žalovaného zamietnuť.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd dovolací (podľa § 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovne:

5. Vzhľadom na spôsob, ako je koncipované dovolanie žalovaného, pre prípadné posúdenie (ne)správnej aplikácie ustanovenia § 106 Občianskeho zákonníka súdmi nižšej inštancie v nadväznosti na znenie § 104 Občianskeho zákonníka, by bolo nevyhnutné prednostne posúdiť charakter žalobcom uplatneného nároku (t. j. či sa jedná o nárok na náhradu škody alebo o nárok na zmluvné plnenie). Predmetným posúdením sa však dovolací súd nemôže zaoberať.

5.1. Pre odôvodnenie predmetného záveru dovolací súd predovšetkým poukazuje na druhú právnu vetu judikátu R 73/2019 publikovaného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 7/2019, ktorá znie nasledovne:

„Dovolateľ môže v dovolaní, prípustnosť ktorého vyvodzuje z § 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku, úspešne argumentovať iba tými dôvodmi, ktoré už skôr namietol v odvolaní, avšak odvolací súd tieto dôvody meritórne posúdil v jeho neprospech.“

5.2. Dovolací súd uvádza, že žalovaný v odvolaní proti rozsudku okresného súdu výslovne nenamietal (t. j. nepovažoval za nesprávny napadnutý rozsudok prvej inštancie), že nárok žalobcu bol posudzovaný ako nárok na náhradu škody, hoci sa malo jednať o nárok na poistné plnenie z platne uzavretej poistnej zmluvy. Dovolací súd sa tak nemôže vecne zaoberať predmetnou námietkou, ktorou sa odvolací súd meritórne nezaoberal.

5.3. Zároveň dovolací súd poukazuje na to, že argumentácia dovolateľa nezodpovedá ani zneniu ustanovenia § 432 ods. 2 C.s.p., ktoré upravuje spôsob vymedzenia uplatneného dovolacieho dôvodu. Nie je totiž zrejmé, akú právnu normu okresný súd a krajský súd nesprávne aplikovali alebo interpretovali, čo taktiež predstavuje prekážku pre uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu.

6. V nadväznosti na to, že súdy nižšej inštancie posúdili nárok žalobcu ako nárok na náhradu škody, nie je možné posudzovať ani argumentáciu dovolateľa týkajúcu sa ustanovenia § 104 Občianskeho zákonníka, ktoré mali konajúce súdy podľa jeho názoru aplikovať a vyhodnocovať opodstatnenosť alebo neopodstatnenosť záveru o tom, že žalovaný nárok nie je premlčaný s poukazom na znenie ustanovenia § 106 Občianskeho zákonníka.

6.1. Len ako poznámku však dáva dovolací súd dovolateľovi do pozornosti, že jeho argumentácia o aplikácii § 104 Občianskeho zákonníka o začiatku plynutia premlčacej doby v spojení so štvorročnou premlčacou dobou podľa § 397 Obchodného zákonníka, je vnútorne rozporná. Obchodný zákonník obsahuje komplexnú úpravu premlčania (vrátane začiatku plynutia premlčacej doby) v ustanoveniach §

387 až § 408 Obchodného zákonníka, ktorá sa aplikuje na obchodné záväzkové vzťahy vymenované v ustanovení § 261 Obchodného zákonníka, vrátane záväzkových vzťahov uvedených v ustanovení § 261 ods. 9 Obchodného zákonníka (medzi ktoré patrí aj záväzkový vzťah medzi podnikateľmi, ktorý sa týka ich podnikateľskej činnosti, založený poisťnou zmluvou - pozn. dovolacieho súdu). Naopak úprava premlčania upravená v ustanoveniach § 100 až § 114 Občianskeho zákonníka je komplexná pre občianskoprávne vzťahy (t. j. vzťahy nepredpokladané v § 261 ods. 1 až ods. 9 Obchodného zákonníka). Vzájomné kombinovanie začatia plynutia premlčacej doby podľa jedného predpisu (podľa Občianskeho zákonníka) s premlčacou dobou podľa druhého predpisu (podľa Obchodného zákonníka) je vylúčené. Predmetná skutočnosť by tiež bránila dovolaciemu súdu uskutočniť meritórny dovolací prieskum v nadväznosti na posúdenie, či nárok žalobcu bol alebo nebol premlčaný.

7. Vzhľadom na vyššie vyslovené závery (viď body 5. a 6. vyššie) vylučujúce uskutočnenie dovolacieho prieskumu dovolací súd konštatuje, že v rozhodovanej veci nie je daná prípustnosť podaného dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p. Najvyšší súd z uvedeného dôvodu dovolanie žalovaného odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je procesne prípustné.

8. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

9. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.